

[Ole Espersen]

Jeg er enig med ministeren i, at vi skal være forsigtige, og jeg vil også gerne sige ekstremt forsigtige med ikke at give andre lande mulighed for at påstå, at supplerende konferencer er statsligt organiserede og statsligt styrede. Det er jeg ganske enig i.

Ministeren sagde, at vi giver i forvejen væsentlige midler til forskellige organisationer. Det er korrekt, men ganske ligesom Udenrigsministeriet jo må forventes at skulle bruge ekstra ressourcer, fordi vi holder konferencen her i København – det er også en udgift – så må det forventes, at de løbende udgifter, de private organisationer har, får brug for et lignende løft i anledning af den meget specielle og historiske begivenhed, som konferencen i København bliver. Det var kun det, jeg ville sige.

Jeg er enig med ministeren i forsigtigheden. Hvis vi skulle blive kritiseret udefra, tror jeg imidlertid, at vi kan konkludere, at dem, vi giver til, det er dem, hvortil vi i forvejen har givet, men som naturligvis får ekstra meget arbejde på grund af, at mødet holdes i København. Jeg håber og tror på, at det kan arrangeres på en fornuftig måde, men jeg er enig i, at vi skal ikke i øvrigt diskutere bevillinger ved denne lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 26 af Ole Espersen (S), Per Stig Møller (KF), Gert Petersen (SF), Bjørn Elmquist (V), Jørgen Estrup (RV), Duetoft (CD) og Glønborg (KRF) (se foran)

vedtoges med 86 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) mod 8 (FP).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Europarådskonventionen af 26. november 1987 til forebyggelse af tortur og umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).

(Fremsat 25/1 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Vi kan naturligvis fra vores side gå ind for, at Folketinget giver sit samtykke til ratifikationen af denne Europarådskonvention, som vi finder meget vigtig. Den er jo, som jeg har været inde på tidligere, en yderligere udmøntning af nogle allerede eksisterende juridiske forpligtelser. Den har til formål at forebygge den tortur, der stadig væk, desværre, foregår i Europa, også i Vesteuropa, også i visse Europarådslande.

Vi kunne måske have ønsket en definition af begrebet tortur. Jeg er godt klar over, at det for så vidt ikke er denne konventions opgave at definere begrebet. Dens opgave er at forebygge begrebet tortur. Men der har jo været ganske mange afgørelser om, hvad der er tortur eller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf. Det kunne have været godt for dem, der så at sige skal forpligtes i deres daglige arbejde af denne konvention, at der havde været en nærmere definition.

Jeg er enig i, at man ikke uden videre kan overføre FN's konvention til danske forhold eller til vesteuropæiske forhold. Det savner vi for så vidt. Vi tror, det kunne have været vejledende, også når det drejer sig om f.eks. fængselsforhold, som hr. Gert Petersen var inde på under den forrige sags behandling. Men vi er glade over, at det er lykkedes at få konventionen færdigforhandlet og vi nu så hurtigt som muligt kan ratificere den.

Man kan måske være lidt overrasket over, at det har taget så lang tid. Vi er vel det 10. land, eller 9., der ratificerer. Konventionen er, så vidt jeg kan se, allerede trådt i kraft. Tyrkiet var, så vidt jeg kan se af papirerne, et af de første, måske oven i købet det første land, der ratificerede, og derfor kan man selvfølgelig spørge, hvorfor vi kommer så sent. Men det kan udenrigsministeren sikkert forklare. Det vigtigste er, at vi kommer i gang og får det vedtaget så hurtigt som muligt.

Per Stig Møller (KF):

Vi kan naturligvis tiltræde, at Danmark ratificerer Europarådskonventionen. Det er meget